

די
קאפריזנע פֿלע-מויד
קאָנע

קבצנזאהן **ש' הונגערמאן**

קעלעראַקטאַ אין 4 אַקטן און אַין 5 בילדער
פֿעלדאַקטאַ פֿון

אברהם גאלדפארען

דייאַט מויד, דיאָ אַקטאָריען און דיאָ דיִקטאַטאָריען צו דער פֿעלד
זאָלענענענעסעלע פֿון דער געטעלעך.

און אַלע אַנדערע זענען זייערע אַקטאָריען און דיאָ דיִקטאַטאָריען פֿון
און זענען אַלע אַנדערע זענען זייערע אַקטאָריען און דיאָ דיִקטאַטאָריען פֿון

וואַרשאַ

דייאַט מויד, דיאָ אַקטאָריען און דיאָ דיִקטאַטאָריען צו דער פֿעלד
זאָלענענענעסעלע פֿון דער געטעלעך.

КАПРИЗНАЯ ДОЧЬ
וּאָר
КАПРИЗОНЪ И ГУНГЕРМАНЪ
Молодая въ 4 дѣйствіяхъ и 5 картинахъ
Сочинилъ
Авраамъ Гольдфаренъ
Сюжетъ заимствованъ отъ Шекспира.
Франц, донна, миссия, бундесрајъ бланъ миссияны миссия,
ВАРШАВА.
Въ Типо-Литографіи Баркентера и Гольдера Благочина 16
1887.

DI KAPRIZNE KALE MOYD
די קאפריזנע כלה- מויד

Personnages :
Hana- La fille d'Itzhok
Shloyme- L'ami d'Itzhok
Kabtsenzon- Un escroc
Hungerman- son acolyte
Le croquemort

Premier acte

Itzhok se plaint d'être un pauvre veuf seul à élever sa fille. Il veut qu'elle connaisse l'amour avant de se marier.

Arrive Shloyme, un homme de 32 ans, veuf aussi, mais ayant réussi dans les affaires.

Il voudrait bien se marier avec Hanna, la fille d'Itzhok. Celui-ci lui explique que sa fille ne se mariera qu'aux conditions suivantes : L'élu devra parler allemand, la courtoiser, s'appeler Frantz et avoir de belles moustaches. Shloyme fait comprendre à son père que les conditions draconiennes proviennent de sa culture littéraire, et qu'il aurait dû mieux l'éduquer.

Arrive Hanna, qui se prend pour l'héroïne de son roman Carolina, elle lit un dialogue romantique entre Frantz et Caroline. Frantz récite un poème d'amour. Le père demande à sa fille de bien vouloir recevoir un ami de longue date dans l'espoir qu'elle accepte de se marier. Elle s'emporte, et le père ne sait plus que faire de sa fille.

Deuxième acte

Sur le boulevard , Kabtsenzon, un mendiant escroc, est allongé sur un banc et se réveille. Il se plaint de son sort et rencontre Hungerman. Ils sont affamés tous les deux et cherchent un moyen de se sustenter. Ils voient un homme et imaginent un stratagème. Lui va se déguiser en femme et l'aguicher. L'autre arrivera en disant qu'il est son mari, demandera de l'argent pour lui éviter un scandale. Et la scène se produit exactement comme ils disent. Ils échafaudent ensuite un autre plan : Séduire la fille d'Itzhok et se marier avec elle pour lui soutirer son argent.

Troisième acte

Itzhok est excédé et ne veut plus s'apitoyer sur le sort de sa fille. Il pense qu'elle restera vieille fille. Arrive Kabtsenzohn qui se fait passer pour Frantz Frantszohn (Frantz fils de Frantz). Par ses mensonges, il fait très forte impression sur Hanna, mais le père détecte le subterfuge et chasse Kabtsenzohn. Carolina menace son père de partir si Frantz ne revient pas. Le père part à sa recherche, mais entretemps, elle l'entend chanter une sérénade à la fenêtre. Toujours à sa recherche, Itzhok rencontre Shloyme qui lui reproche de ne pas avoir donné une bonne éducation à sa fille qui ne croit que ce qu'elle lit dans les livres. Le père les retrouve et les bénit à contrecœur.

Frantz annonce à Hanna qu'il existe un deuxième tome au livre. Dans ce second livre, Carolina demande à son père de posséder, et la maison, et ses biens.

Quatrième acte

Kabtsenzohn, le charlatan, a mis Hanna sur la paille tandis qu'il fait ripaille. Shloyme tente de faire comprendre à Hanna que Kabtsenzohn l'a mis dans une terrible situation, que son père en est mort et qu'il vient la sauver. Mais elle n'est pas convaincue. Elle reçoit une lettre de la part du charlatan lui réclamant de l'argent car ses affaires ne vont pas et elle le plaint. Celui-ci arrive, il lui réclame de l'argent et repart à toute vitesse. Shloyme entre et n'arrive toujours pas à faire reprendre ses esprits à Hanna. Il s'en va et Frantz revient d'une fête. Il se moque d'elle et lui parle vulgairement. Elle se demande ce qui lui est arrivé. Shloyme revient à nouveau et l'implore de partir avec lui. Elle se décide enfin à le suivre. Mais au même moment, Frantz revient avec son ami et deux jeunes filles. Il lui lance sa fausse moustache à la figure et la fait jeter dehors par son acolyte, Hungerman.

Le cimetière

Le croque mort entend un bruit dans le cimetière. C'est Hanna qui demande où se trouve la tombe de son père. Contre un peu d'argent, il est prêt à lui montrer sa tombe, mais elle n'en a pas. Elle n'a qu'un anneau qu'il accepte. Il lui indique que son père se trouve sur une colline près de la rivière. Désespérée, elle s'agenouille devant la tombe de père puis veut se jeter dans l'eau de la rivière. Mais voici qu'arrive Shloyme avec une lanterne. Il entend avec d'autres Hanna se jeter à l'eau, et tente de la sauver. Il est trop tard, elle s'est noyée. Le chœur de juifs s'exclame : Quoi elle est morte ? Oui, elle est morte ! La scène est éclairée de feux de Bengale vert. Le rideau tombe lentement.

Extrait Premier acte

Shloyme : -Vos makhstu gits Itzhok ?

Itzhok : -Kuk on, shloyme ? fun vanet bistu es oysgevaksn ? Ah dos iz a tayerer gast!

(Zey tsekishn zikh)

Shloyme : Fun vanen ? vel ikh dir shoy'n shpeter dertzey'n . Du, zog mir, vos hert zikh bay dir ? Vos makht dayn familie? Vos makht dayn vayb Pesele ? Vos makht Khanele, iz zi nokh azoy sheyn vi zi iz geven ? Zi geher shoy'n avade zayn a mame fun kinderlekh?

Itzhok: Freg nit, es iz mir biter.

Meyle fun mayn Peselen iz shoy'n lang nito tsu redn ,oleho hasholem. Ikh hob beser tsores fun der lebediker, lebn zol zi :

Shloyme :Vos iz ? Vos iz far a naves ?

Itzhok: Shtel dir for eyn Khanele iz do Shloyme :Iz vos ?

Itzhok: Vos khapstu? Shrek dikh nit! Mayn khanele zitst nokh a meyd' un hot nokh nit khasene gehat! Aderabe guter fraynt ,vos git men zikh far an eytse ?

Shloyme :Ikh vel dir zogn :Efsher hot zi rekht -neytn darfstu zi nit. Efsher gefelt ir nit keyner muztu vartn .Glayb mir, ir basherter vet kumen in shtub arayn..

Itzhok: Di basherte hobn shoy'n oyfgehert tsu kumen. Farges nit az zi iz shoy'n korev bay di shloshim... vest zi gornit derkenen.

Vi iz shoy'n ir sheynkeyt, zi hot mikh shoy'n gro un alt gemakht- un khassene hobn alts nit!

Shloyme : Dos zol dir zayn di letste dayge..nu ?

Itzhok : Vos nu ?

Shloyme :Nu ! men darf dir efsher araynleygn a finger in moyl ?

שלמה: וואָס מאַכסטו גיטס יצחק ? יצחק: קוק אָן שלמה ? פֿון וואָנעט ביסטו עס אויסגעוואַקסן? אַ דאָס איז אַטיי ערער גאַסט! זיי צעקושן זיך

שלמה: פֿון וואָנען? וועל איך דיר שוין שפעטער דערציילן. דו, זאָג מיר, וואָס הערט זיך ביי דיר?. וואָס מאַכטדייַן פֿאַמיליע? וואָס מאַכטדייַן ווייב פעסעלע ? וואָס מאַכט חנה'לע ? איז זי נאָך אַזוי שיין ווי זי איז געווען? זי געהער אַוודאי שוין אַ מאַמע פֿון קינדערלעך?

יצחק: פֿרעג ניט, עס איז מיר ביטער. מילא פֿון מייַן פעסעלען איז שוין לאַנג ניטאָ צו רעדן. עליה השלום. איך האָב בעסער צרות פֿון דער לעבעדיקער, לעבן זאָל זי.

שלמה: וואָס איז? וואָס איז פֿאַר אַ נייַ עס ?

יצחק: שטעל דיר פֿאַר איין חנהלע איזדאָ.

שלמה: איז וואָס ?

יצחק: וואָס כאַ פסטו ? שרעק דיך ניט! מייַן חנהלע זיצט נאָך אַ מייַדל און האָט נאָך ניט חתונה געהאַט! אדרבאָ גוטערפֿרייַנט, וואָס גיט מען זיך פֿאַר אַן עצה ? איך וועל דיר זאָגן אַפֿשר האָט זי רעכט- נייטן דאַרפֿסטו זי ניט- אַפֿשר געפֿעלט איר ניט קיינער. מוזטו וואַרטן גלייַך ב מיר, איר באַשערטער וועט קומען אין שטובאַרייַן...

יצחק: די באַשערטע האָבן שוין אויפֿגעהערט צו קומען. פֿאַרגעס ניט, אַז זי איז שוין קרובֿ בייַ די שלושים.. וועסט זי גאַרניט דערקענען.

ווי איז שוין איר שיינקייט זי האָט מיך שוין גראָע און אַלט געמאַכט און חתונה האָבן אַלץ ניט! שלמה: דאָס זאָל דירזייַן די לעצטע דאגה..נו?

יצחק: וואָס נו ?

שלמה: נו! מען דאַרף דיר אַפֿשר אַרייַ נלייגן אַ פֿינגער אין מויל? פֿאַרשטייסט ניט וואָס איך מייַן?

Farshteyst nit vos ikh meyn?
 Itzhok : Vos meynstu ?
 Shloyme : Felt aykh vi er makht zikh tamevate ? Ikh veys.. efsher vilstu nit ..hob ikh nit vos tsu redn !...
 Itzhok :Ikh vil nit ? S'heyst ikh darf nokh hobn a beser glik ? Oyf mir kenstu klern az ikh zol nit viln.
 Shloyme : Vos den meynst zi vet nit viln ? Ehh..dos zol dir zayn di letste dayge, ikh vel shoy'n visn vi zi tsu nemen !
 Itzhok :Dos shlog dir aroys fun kop. Makh zikh nit far aza brie .Yene fodert azelekhe zakhn vos...
 Shloyme : Lomikh hern ,nu vos vos?
 Itzhok: Ershtns vil zi der khosn zol kenen reydn daytsh ! Ober gut daytsh.
 Shloyme : Nu, dos iz a kleynikeyt - vayter!
 Itzhok :Tsveytns muz zi frier mit im a libe shpiln.
 Shloyme: Herstu dos iz dokh avade gut!
 Itzhok: Kuk on ! Kuk on ! Vi hostu zikh oysgelernt di melokhe ?..
 Dritns vil zi az ir khosn zol gor heysn Frantz!..
 Shloyme : Ha ?
 Itzhok: Ho ? Un fertns ,muz er hobn sheyne shvartse vontselekh .Un do host gor aza bord !...
 Shloyme: Vos redstu? Ikh farshtey dikh nit?
 Itzhok: Herst, dos iz di make vos ikh farshtey dos oykh nit. Ikh farshtey nor azoy fil , az dos iz a kol fun di viste bikhlekh un durkh zey iz azoy umgliklekh.

יצחק: וואָס מיינסטו ?
 שלמה: פֿעלט אײַך ווי ער מאַכט זיך תמעוואָטע? איך ווייס... אפֿשר ווילסטו ניט.. האָב איך ניט וואָס צו רעדן!..
 יצחק: איך וויל ניט? ס'הייסט איך דאַרף נאָך האָבן אַ בעסער גליק ? אויף מיר קענסטו קלערן אַז איך זאָל ניט ווילן.
 שלמה: וואָס דען מיינסט זי וועל ניט ווילן? ע..ע דאָס זאָל דירזײַן די לעצטע דאגה, איך וועל שוין וויסן ווי זי צו נעמען !
 יצחק: דאָס שלאָג דיר אַרויס פֿון קאַפּ. מאַך זיך ניט פֿאַר אַזאַ בריה. יענע פֿאַדערט אַזעלעכע זאַכן וואָס ...
 שלמה: לאָמיק הערן, נו, וואָס, וואָס? יצחק: ערשטנס וויל זי דער חתן זאָל קענען רײַדן דײַ טש! אָבער גוט דײַ טש שלמה: נו, דאָס איז אַ קלייניקייט- ווייַ טער!
 יצחק: צווייטנס מוז זי פֿריער מיט אים אַ ליבע שפּילן.
 שלמה: הערסטו דאָס איז דאָך אַוודאי גוט!
 יצחק: קוק אָן! קוק אָן! ווי האָסטו זיך אויסגעלערנט די מלאכה ?
 דריטנס וויל זי אַז איר חתן זאָל גאָר הייסן פֿראַנץ!..
 שלמה: האָ ?
 יצחק: האָ ? און פֿערטנס מוז ער האָבן שיינע שוואַרצע וואַנצעלעך. און דאָ האָסט גאָר אַזאַ באַרד!
 שלמה : וואָס רעדסטו? איך פֿאַרשטיי דײַך ניט ?
 יצחק : הערסט, דאָס איז די מכה וואָס איך פֿאַרשטיי דאָס אויך ניט. איך פֿאַרשטיי נאָר אַזוי פֿיל אַז דאָס איז אַ קול פֿון די וויסטע ביכלעך און דורך זײַ איז אַזוי אומגליקלעך.

EXTRAIT DEUXIEME ACTE

Shtelt for a bulvar fartog . Kabtsenzon ligt oyf a bank un treft zikh mit Hungerman

Zey kukn zikh arum in der tif fun bulvar , bamerkn zey an altn man geyt fartrakht un leyent a tsaytung.

Hungerman : Tfi, ot geyt men, zestu ot der alter ? Megst dir zogn vos du vilst far a noyt dem ring ! Zestu blitshn bay im oyfn finger ! Un dos keytele? Un nokh dem keytl darf men farshteyn shlept zikh gevis nokh a zeygerl. S'vet zayn rekht!

Kabtsenzon: Yo vos tut men, ikh bin ober azoy hungerik, ikh volt im ayngeshlungen mitn kapeliush.

Hungerman: Gey pruv zikh betn bay im a nedove!

Kabtsenzon: Dos vestu nit poyln bay mir. Ikh hob shvakhe hent! Gey du tsu !

Hungerman: Ikh ken dos oykh nit, nor az mir veln geyn mit derekh erets, veln mir gor nit hobn .Men darf do zen klern a mitl tsu im !

Kabtsenzon :Zestu, tsu im hob shoy'n ikh a gute etse .Ikh ken zey gut ,ot di alte rakenfresers .Vi du kukst im on dem altn .Pruv betn bay im a nedove vet er dir gevis opzogn. Dem altn darf men zen mit epes a tsup tun baym altn harts tsu varemen es .A do, vet zikh a bisl a rir ton zayn keshene. Du farshteyst vos ikh meyn ? Loz er nor derzen a kleydl , a do ,vet er opgebn di neshome afile.

Hungerman : Yo, vi azoy nemt men dos meydil ?

Kabtsenzon :Baheyme ! A meydil vel ikh im gebn ? A make ! A kleydl hob ikh dir gezogt .A ! dos iz di kunts .Far a kleydl vet er gebn geld ,meg zayn unter dem afile a shtekn.

Hungerman: Ikh farshtey nit vos du meynst.

Kabtsenzon: Ikh vel geyn khapen bay mayn bakanter a kleydl mit a hitele ,mit a zontik , un ikh vel mikh onton far a froy , un ikh vel onheybn makhn khatsifele un khendlekh .Er vet mir firn tsu zayn baytele , un du vest aroysshpringen un onheybn shrayen az ikh bin dayn froy, vet dos far im nit pasn der gevalt, vet er muzn gebn geld.

Hungerman : Na iz dos a sharlatan ! Vos den zol men ton. Noyt brekht ayzn, di noyt brengt tsu alemen ,

(Er geyt tsu tsum altn ,neygt zikh). Mayn liber her, zayt azoy gut un shenkt mir epes a nedove *(der alter git a makh mit der hant).* Ir zent dokh dakht mir, a yid,vi hot ir nit a yiddish harts on zikh ? .Hot rakhmones oyf mir .Shoy'n dem dritn tog az ikh hob nit gegesn .Ir zet vi er makht zikh toyb .*Er farshtopt di oyern mit vate .*Mayn liber herr ! Hot rakhmones ! Ikh hob a vayb mit kinder! Zey shtarbn far hunger, shenkt mir epes oyf broyt !

Alter:(*beyz*) Fort !

Hungerman : Ot hot ir ! Vos den? Ikh ken zey gut di alte sharlatanes .Ot loz er nor derzen a kleydl, vet ir zen vi er vet zikh bald umkukn.

Kabtsenzon : (*kumt arayn farkleydt als froy mit a zontik in der hant, un mit der anderer fokhet er zikh mit a fekher*): Dos veter iz sheyn. Di luft iz frish in gortn, ober zeyer veynik mentshen shpatsirn hir im gortn.

Der Alter:(*kukt zikh um ,I eygt avek di tsaytung, kukt zikh gut tsu*) Ay! Ay!
A sheyne vuks, a sheyne talie, s'iz take nor eh eh eh madam !

Kabtsenzon: Vos ? Gloybn zi dos ikh zoy alt bin dos zi nenn mikh madam ?
Ikh bin nokh a freylin!

Der Alter : Oy ! a piskele , a shprakhe es tsegeyt zikh in itlekhe ever!
Entshuldikt zi fraylin, zind zi nokh unferheytratet?

Kabtsenzon : Ikh hob inen shoyn eynmol gezogt,ober vos vintshn zi fun mir?

Der Alter : Vey, vi halt ikh es oys ,hert a shprakhe, zi tsu varemen mir mayne glider. Hert a shtime, zet a piskeniu oykh .Ikh habe keyne froyn ikh bin nokh unferheytratet-

Kabtsenzon :Yo, vos geyt es mikh on ? Vos vintshn zi fun mir ?

Der Alter : Vos ikh vinsh ? (*Er rukt zikh tsu tsu ir*).

Kabtsenzon : Bite nor eyn biskhn vayter !-

Der Alter : A biskhn vayter ! Vos far a zise daytshe shprakhe?

Kabtsenzon :(apart) aza yor oyf dir. (tsum altn) e.. vos makhn zi ober es iz tsu fil ?

Alter: Tsu fil khe khe khe . Na hern zi mayn tayere freylin ! Zi zoln visn dos ikh bin raykh ,zeyer raykh-

Kabtsenzon : Nu ,vos geyt es den mikh on?

Alter : Vos ? Vos zi vintshn hobn zi bay mir fur eynen kus !

Kabtsenzon: Ha shemen zi zikh nit, ir Alter !

Alter: Vos shprekhn zi fon alter, ober geld hobe ikh !

Kabtsenzon: Dos iz dokh ir geld hob ikh den davon ?

Alter : Oh zi kenen oykh hobn. Zi kenen dos gantse bakumen nur fir eynen kus.

Kabtsenzon : Hobn zi den dort fil gelt ? Tsaygn zi mir!

Alter : *Vayzt im dos beytele .Kabtsenzonen khapt es oys un git a signal* .Ha ! ha !

Hungerman : (*Shpringt aroys fun unter dem boym*) : Vos iz dos ? Vos hot ir tsu mayn froy ? Eh ! mentshn kumt aher !

Alter : Nat aykh , nat aykh alsding, abi lozt mikh tsuru (*Zey raysn bay im op dos keytl mitn zeyger un dem rok dem paltn shlogn im un varfn aroys*).

Hungerman: (*Lakhndik*) S'iz gor keyn plan ,keyn shlekhter.

Kabtsenzon : Vart oys! Ikh hob nokh a beseren .Do in shtot iz do a karger raykher man, reb Itzhok.Er hot eyn alte moyd fun a yor 29. Zi vil oyf keyn fal nit khasene hobn , nor biz zi vet dertapn a yung yungele : er zol redn daytsh, hobn shvartse vontselekh un heysn Frantz. Zi halt shtendik a bikhl in der hant... a roman.

זיי קוקן זיך אַרום אין דער טיף פֿון בולוואַר. באַמערקן זיי אַן אַלטן מאַן גייט פֿאַרטראַכט און לייענט אַציײַ טונג .

הונגערמאַן: טפֿי, אַט גייט מען זעסטו אַט דער אַלטער ? מעגסט דיר זאָגן וואָס דו ווילסט פֿאַר אַ נויט דעם רינג! זעסטו בליטשן בײַ אים אויפֿן פֿינגער און דאָס קייטעלע ? און נאָך דעם קייטל דאַרף מען פֿאַרשטיין שלעפט זיך געוויס נאָך אַ זיגערל. ס'וועט זײַ ן רעכט ! קבצנזאַן: יאָ, וואָס טוט מען, איך בין אַבער אַזוי הונגעריק, איך וואָלט אים אַי נגעשלונגען מיטן קאַ פעליוש.

הונגערמאַן: גיי פֿרוו זיך בעטן בײַ אים אַ נדבֿה !

קבצנזאַן: דאָס וועסטו ניט פֿועלן בײַ מיר. איך האָב שוואַכע הענט ! גיי דו צו. הונגערמאַן: איך קען דאָס אויך ניט נאָר אַז מיר וועלן גיין מיט דרך ארץ, וועלן מיר נאָר ניט האָבן. מען דאַרף דו זען אַ מיטל צו אים !

קבצנזאַן: זעסטו צו אים האָב איך אַ גוטע עצה. איך קען זיי גוט, אַט די אַלטע ראַקענפֿרעסערס. ווי דו קוקסט אים אַן דעם אַלטן. פֿרוו בעטן בײַ אים אַ נדבֿה, וועט ער דיר געוויסאַ פֿזאַגן. דעם אַלטן דאַרף מען זען מיט עפעס אַ צופֿ טאַן בײַ ם אַלטן האַרץ צו וואַרעמען עס. אַ דאָ וועט זיך אַ ביסל אַ ריר טאַן זײַ ן קעשענע. דו פֿאַרשטייסט וואָס איך מײַן ? לאַז ער נאָר דערזען אַ קליידל, אַ דאָ וועט עראַ פֿגעבן די נשמה אַפֿילו. הונגערמאַן: יאָ ווי אַזוי נעמט מען דאָס מײַדל ?

קבצנזאַן: בהמה ! אַ מײַדל וועל איך אים געבן ? אַ מכה ! אַ קליידל האָב איך דיר געזאָגט. אַ, דאָס איז די קונץ. פֿאַר אַ קליידל וועט ער געבן געלד, מעג זײַ ן אונטער דעם אַפֿילו אַ שטעקן .

הונגערמאַן: איך פֿאַרשטיי ניט וואָס דו מײַנסט.

קבצנזאַן: איך וועל גיין כאַ פען בײַ מײַ ן באַקאַנטער אַ קליידל מיט אַ היטעלע, און איך וועל מיך אַנטאַן פֿאַר אַ פֿרוי, און איך וועל אָנהייבן מאַכן חצופֿהלע און חנדלעך. ער וועט מיר פֿירן צו זײַ ן בײַ טעלע, און דו וועסט אַרויס שפּרינגען און אָנהייבן שרײַ ען אַז איך בין דײַ ן פֿרוי. וועט דאָס פֿאַר אים ניט פֿאַסן דער געוואַלט, וועט ער מוזן געבן געלד. הונגערמאַן: נאַ, איז דאָס אַ שאַרלאַטאַן ! וואָס דען זאָל מען טאַן. נויט ברעכט אײַ זן, די נויט ברענגט צו אַלעמען. ער גייט צו צום אַלטן נײַגט זיך.

מײַ ן ליבער הער, זײַ ט אַזוי גוט, און שענקט מיר עפעס אַ נדבֿה (דער אַלטער גיט אַ מאַך מיט דער האַנט). איר זענט דאָך, דאַכט מיר אַ ייִד, ווי האַט איר ניט אַ ייִדיש האַרץ אַן זיך. האַט רחמנות אויף מיר. שוין דעם דריטן טאַג אַז איך האָב ניט געגעסן. איר זעט ווי ער מאַכט זיך טויב. ער פֿאַרשטאַ פֿט די אויערן מיט וואַטע. מײַ ן ליבער הער ! האַט רחמנות ! איך האָב אַווייַ ב מיט קינדער, זיי שטאַרבן פֿאַר הונגער, שענקט מיר עפעס אויף ברויט.

אַלטער: (בײַז) פֿאַרט

הונגערמאַן : אַט האַט איר ! וואָס דען ? איך קען זיי גוט, די אַלטע שאַרלאַטאַנעס. אַט לאַזט ער נאָר דערזען אַ קליידל. וועט איר זען ווי ער וועט זיך באַלד אומקוקן.

קבצנזאַן : (קומט אַרײַ ן פֿאַרקליידט אַלס פֿרוי, מיט אַ זאַנטיק אין דער האַנט, און מיט דער אַנדערער פֿאַכעט ער זיך מיט אַ פֿעכער) : דאָס וועט ער איז שײַן. די לופֿט איז פֿריש אין גאַרטן, אַבער זײַער ווייניק מענטשן שפּאַצירן היר אים גאַרטן.

דער אַלטער: (קוקט זיך אום לייגט אַוועק די צײַ טונג קוקט זיך גוט צו) אײַ ! אײַ ! אַ שײַנע ווקס, אַ שײַנע טאַליע. ס'איז טאַקע נאָר. עה ! עה ! עה ! מאַדאַם !

קבצנזאַן: וואָס ?

גלויבן זי דאָס איך זוי אַלט בין דאָס זי נעמנן מיך מאַדאַם איך בין נאָך אַ פֿריילין !

דער אַלטער : אוי ! אַ פֿיסקעלע, אַ שפּראַכע עס צעגייט זיך אין איטלעכע אַבֿר !

אַנטשולדיקט זי פֿרײַ לין זינד זי נאָך אונפֿעהירראַטעט ?

קבצנזאַן : איך האָב אינען שוין אײַנמאַל געזאָגט, אַבער וואָס ווינטשן זי פֿון מיר ?

דער אלטער : וויי, ווי האלט איך עס אויס, הערט א שפראכע, זי צו ווארעמען מירמי נע גלידער. הערט א שטימע, זעט א פיסקאניא אויך איך האבע קיינע פרוי. איך בין נאך אונפעהיראטעט.

קבצנזאן : יא וואס גייט עס מיך אן ? וואס ווינטשן זי פון מיר ?
דער אלטער : וואס איך ווינש ? (ער רוקט זיך צו צו איר)
קבצנזאן : ביטע נאר איין ביסכוויי טער !
דער אלטער : א ביסכוויי טער ! וואס פאר א זיסעדיי טשע שפראכע ?

קבצנזאן : (א פארט) אזא יאר אויף דיר. (צום אלטן) ע.. וואס מאכן זי אבער עס איז צו פיל ?
אלטער : צו פיל כע כע כע . נו הערן זימי וטוי ערע פריילין ! זי זאלן וויסן דאס איך בין רייך זייעררייך !

קבצנזאן : נא, וואס גייט עס דען מיך אן ?
אלטער : וואס ? וואס זי ווינטשן האבן זיביי מיר פיר איינען קוס
קבצנזאן : הא שעמען זי זיך ניט, איר, אלטער
אלטער : וואס שפרעכן זי פאן אלטער, אבער געלד האבע איך
קבצנזאן : דאס איז דאך איר געלד. וואס האב איך דען דאפאן ?
אלטער : אה זי קענען אויך האבן. זי קענען דאס גאנצע באקומען נור פיר איינען קוס
קבצנזאן : האבן זי דען דארט פיל געלט ? צייגן זי מיר
אלטער : וויי זט אים דאס בייטעלע. קבצנזאנען כאפט עס אויס און גיט א סיגנאל הא ! הא
הונגערמאן : (שפרינגט ארויס פון אונטער דעם בוים !
וואס איז דאס ? וואס האט איר צומייך פרוי ? הע מענטשן קומט אהער !
אלטער : נאטאייך, נאטאייך אלסדינג אבי לאזט מיך צורו .
זיירי סןביי אים א פ דאס קייטל מיטן זייגער און דעם ראק דעם
פאלטן שלאגן אים און ווארפן ארויס.
הונגערמאן : (לאכנדיק) ס'איז גאר קיין פלאן קיין שלעכטער .
קבצנזאן : ווארט אויס ! איך האב נאך א בעסערן. דא אין שטאט איז דא א קארגערריי כער
מאן, רב יצחק. ער האט א אלטע מויד פון א יאר 29. זי וויל אויף קיין פאל ניט חתונה האבן,
נאר ביז זי וועט דערטא פן א יונג יונגעלעך; ער זאל רעדן די טש, האבן שווארצע וואנצעלעך
און הייסן פראנץ. זי האלט שטענדיק א ביכל אין דער האנט. א ראמאן

אויצוג דריטער אקט-EXTRAIT TROISIEME ACTE

Itzhok : Veyn, veyn tokhter! Yetst vet men dikh shoy'n nisht hern.	יצחק: וויין, וויין טאכטער ! יעצט וועט מען דך שוין נישט הערן .
Hane : Akh loz mikh tsu ru, ikh ken yetst mit dir nit shprekhn. Ikh bin epes shmakteterish...	חנה : אך לאז מיך צו רן, איך קען יעצט מיט דיר ניט שפרעכן. איך בין עפעס שמאכטעטעריש.
Itzhok: Shmakhteterish ? vey vey iz tsu mir.	יצחק: שמאכטעטעטעריש? ווי ווי איז צו מיר באדינער: א יונגער מאן פֿרעגט זיך צואייך זאל איך אים אריי נלאזן ?
Badiner : A younger man fregt zikh tsu aykh. zol ikh im araynlozn ?	חנה: ווי הייסט ער ?
Hane : Vi heyst er ?	באדינער: ער זאגט מיר, ער הייסט פראנץ פראנצנזאן.
Badiner : Er zogt mir, er heyst Frantz Frantsenzon.	חנה: געדאלפלט? .. בעט אים ארייך [דינער עפנט די טיר].
Hane : Gedolft? .. bet im arayn ! (diner)	

efnt di tir).
Kabtsenzon kumt arayn sharlatanish
 Mayn kompliment vertes frauleyn.
 Hane : Voyl bakumen .Bite platsn zi.
 (Apart) Vi sheyn er redt daytsh.
 Kabtsenzon :(Apart) velkhe sheynheyt!
 Hane :(Apart) un heyst Frantz
 Kabtsenzon : (Apart) reytsh un yung!
 Hane : (Apart) un mit shvartse
 vontslekh !
 Kabtsenzon ! (tsu ir) Entshuldikt zi,
 vos far a bukh iz dizes zi erlauben ?
 Hane : Yo ,neyn, ikh bite zi habn
 besheymperlekh gelesen dem roman:
 "Dos gliklekhe ehepar."
 Frantz: A !Dos! Yo akh! Er ziftst.
 Hane: Zi ziftsn herr Frantz? Frantz
 heysn zi gloyb ikh.
 Frantz: Tsum beliebn .Un zi ven ikh
 frage darf.
 Hane : (leygt oys dos vort) Ka-ro-li-na
 Frantz: Karolina ? Mayn got !
 Hane : (Apart) Ha ! Dos iz ot aponim
 dos glik vos ikh hob azoy lang
 aroysgekukt oyf im .Anu lomir nor
 araynkukn in bukh.
Zi leyent .Frantz tut a fal oyf di knie
 Frantz : Ot do mayn engl ! Mit velkhn
 tsoyber host mikh umstrikt.Dayne
 oygn sheynen mir vi der morgn so hel
 dayne naze ! O dayne naze ! iz di naze
 alle nezer -Dayn getlekhes bild ze ikh
 im troyme.Nur eyn vort ikh libe dikh
 zonst shterbe ikh !
 Hane :(Apart) gut ,gut.Yetst lomir zen
 vos hob ikh tsu ton . (zi zingt)Ikh veys
 nit vos mir felt .(Er zingt mit ir tsum
 shlus fun dem lid) tsu kishn zey zikh.
In dem moment kumt on Itzhok
 Itzhok :Vos iz dos ? (Er geyt tsu tsu
 Kabtsenzon un kukt im on).Mit
 vontselekh ? Yo, emes mit vontselekh
 (Er bakukt im fun kop biz fus).Ot dos
 iz der palastrant ? kuk on, kuk on.
 Oysgeputst un hot avade nit a kopeke
 bay der neshome.

קבצנזאן קומט אריין שארלאטאניש
 מין קאמפלימענט, ווערטעס פראולין.
 חנה: וויל באקומען. ביטע פלאצן זי.
 [פארט] ווי שיינ ער רעדט דיין טש. קבצנזאן:
 [פארט] וועלכע שיינהייט !
 חנה: [פארט] און הייסט פראנץ
 קבצנזאן: [פארט] רייצנד און יונג!
 חנה: [פארט] און מיט שווארצע וואנצעלעך
 קבצנזאן: *זג איד אנטשולדיקט זי, וואס פאר*
א בוך איז דיזעס, זי ערלאובן?
 חנה: יא, ניין, איך ביטע זי האבן
 בעשיימפערלעך געלעזן דעם ראמאן: דאס
 גליקלעכע עהעפאר.
 פראנץ: א! דאס! יא, אך! *ער זיפצט*
 חנה: זי זיפצן הערר פראנץ? פראנץ הייסן זי,
 גלויב איך.
 פראנץ: צום בעליבן. און זי ווען איך פראגע
 דארף.
 חנה: [לייגט אויס דאס ווארט] קא-רא-לי-
 נא פראנץ: קארולינא? מייין גאט!
 חנה: [פארט] *הא! דאס איז אטא פנים דאס*
גליק וואס איך האב אזוי לאנג ארויסגעקוקט
אויף אים. א. נו, לאמיר נאראריי נקוקן אין
בוך.
זי לעיינט לאנגע. פראנץ טוט א פאל אויף די
קני.
 פראנץ : אט דאמיין ענגל! מיט וועלכן
 צויבער האסט מיר אומשטריקט. דיין נע אויגן
 שיינען מיר ווי דער מארגן. זא העלדיינע
 נאזע! אדיינע נאזע! איז די נאזע אלע נעזער!
 דיין געטלעכעס בילד זע איך אים טרוימע. נור
 איין ווארט: איך ליבע דיך זאנסט שטערבע
 איך.
 חנה [פארט] גוט, גוט, יעצט לאמיר זען וואס
 האב איך צו טאן זי זינגט. איך ווייס ניט וואס
 מיר פֿעלט. *ער זינגט מיט איד צום שלום פֿון*
 דעם ליד, צו קישן זיי זיך.
 אין דעם מאמענט קומט אן יצחק
 יצחק: וואס איז דאס? [ער גייט צו צו
 קבצנזאן און קוקט אים אן] מיט וואנצעלעך?
 יא, אמת, מיט וואנצעלעך. [ער באקוקט אים
 פֿון קאפ ביז פֿוס] אט דאס איז דער
 פאלאסטראנט? קוק אן, קוק אן. אויסגעפוצט
 און האט אַוודאָן ניט אַקאָפּעקעביי דער
 נשמה.
 פראנץ: פֿון וואנעט האט ער געטראָפֿן?

Frantz : Fun vanet hot er getrofn ?
 Itzhok : Ober vi kumt er aher ? Durkh
 vanen iz er do arayn in shtub ?
 Frantz : Ober dokh vanen kumt do
 aroys ?
 Itzhok : Ot dos iz a sharlatan ! Men
 kisht zikh shoyt gor ? Her nokh di
 fayner yung ! Vos tustu do ? Vos far a
 ruakh hot dikh gebrakht aher ?
 Frantz : Vos far a ruakh hot im
 ongetrogn aher ?
 Itzhok : Host keyn ander ort nisht
 gehat oystsubrengen dayn
 sharlatanism, nor do bay mir ?
 umgliklekh tsu makhn mayn tokhter ?
 Aroys ! *Er traybt im aroys.*
 Hane : *in bikhl kukndik ober nit eyn
 vort vi do shtayt ?*

יצחק : אָבער ווי קומט ער אָהער ? דורך וואַנען
 איז ער דאָאַרײַן אין שטוב ?
 פֿראַנץ : אָבער דאָך וואַנען קומט דאָ אַרויס ?
 יצחק : אָט דאָס איז אַ שאַרלאַטאַן ! מען
 קישט זיך שוין גאָר ? הער נאָך דו פֿי נער יונג !
 וואָס טוסטוּדאָ ? וואָס פֿאַר אַ רוח האָט דו
 געבראַכט אָהער ?
 פֿראַנץ : וואָס פֿאַר אַ רוח האָט אים
 אָנגעטראָגן אָהער ?
 יצחק : האָסט קיין אַנדער אָרט נישט געהאַט
 אויסצוברענגען דיין שאַרלאַטאַניסם, נאָר דאָ
 בייַ מיר ? אומגליקלעך צו מאַכן מיין טאַכטער ?
 אַרויס ! ערטרייַט אים אַרויס.
 חנה : אין ביכל קוקנדיק אָבער ניט איין וואָרט
 ווי דאָשטייַט ?

